

דברי הכפר

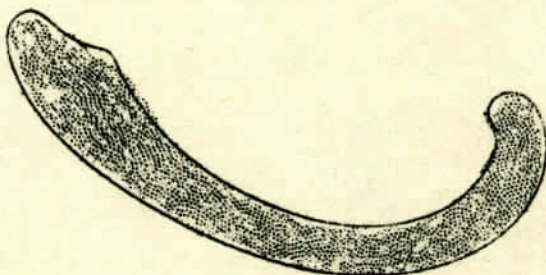

ב ע י ל ה

הגיעה השעה! בגאון הדומיה
אט יקרב הנשף ובלוית הצללים;
וחם עד למחנק בבית הכנסיה,
וכבר כחות איש ואיש הולכים וכלים.
מאז עת הבקר הם עומדים פה צופים,
חלוצי נעלים ולבנים עטופים.
ועתה התעוררו פחאום לתחייה,
ופחד היום פחאם גדל כפלים.

ואיש איש יודע השעה הגיעה,
בה יחתם גזי-דינו האל בשמים!
ושפק ושבר נאבקים בו יחד,
וכלולים בו יעלו בסחון ופחד.
הה, מי יגידנו את דבר-עתידותיו
ומה עליו נחתם כעת בשמי רמים?
איך פוחד השאלה כל קול איש סביבותיו,
סוד שומרים הנרות, הצללים נאלמים.

יעקב כהן.

דברי הכפר
מס' 424
כפר הנשיא
12.9.75
ז' בחשרי
תשל"ו

ב-ירושלים

ההפגנה

עצרת העם "עם הממשלה בעד הסדר הביניים" החקיימה ביום ד' בשבוע שעבר. העצרת אורגנה ע"י מפלגות ה"מערך" וההשתתפות המסוערת הייתה כ- 15,000 איש ואישה. קיבוץ כפר - הנשיא היה מיוצג ע"י משלחת שמנתה כ- 10 איש.

"להפגין בעד" - זהו צירוף מילים השמע לרבים כמו "לעלות למטה". שכן, הפגנה היא בד"כ הבעה זעם, מחאה וכו' - מה לכל אלה ול"בעד"? או שמא הייתה זו הפגנת שמחה והחלהבנות יוצאת מגדר הרגיל. במקרה זה סענו חברים רבים, רבצדק, שאין על מה לסמוך כל כך. בכל אופן זה לא ברור שיש. אשר לי, לא הלכתי להפגין "בעד" כלל ועיקר, אלא נגד. נגד מה?

השבועות שקדמו להסדר היו שבועות של מתח וחרדה בקרב כל הציבור. יהיה הסדר - או לא? ואם יהיה - איזה מן הסדר יהיה הוא? כולנו היינו שותפים ללבטים הללו, לרבים מאתנו אף נותר טעם מר עם חתימתו. זהו צעד קשה, הכרעה שכולנו מקווים כי החבר כנכונה, אבל רבים בתוכנו חוששים מן ההפך. אלא שבצד כל אלה היינו עדים לפעילותם של חוגים אשר חזק ניצול הלבטים והמבוכה הללו, ניסו להטיל סגנון והלך - רוח היסטוריים על הויכוח, בכונה לסחוף חלקים גדולים ככל האפשר של הציבור. בנושאם את שם הדמוקרטיה לשווא ניסו אלה, ועדיין מנסים, לבסס את "שלטון ההמון" תחתיה. לא עוד ויכוח לגיטימי בין הערכות שונות אלא מאבק בין "עם גיבור" (שאני ואתה כנראה לא שייכים אליו) לבין "ממשלה בוגדנית", בין "אומה אמיצה" לבין המנסים לחקוע לה סכין בגב, ושאר ביטויים. אל יטעה מי ויחשוב, שרק בסגנון מדובר. כי מעבר לויכוח על הסדר זה או אחר מעדיפים חוגים אלה, כעקרון, את ודאות - המלחמה על פני סיכונים כלשהם בדרך אל השלום. בעוד אנו חלוקים בדעותינו על משקל של סיכוי זה מול סיכון זה או אחר, רואים אלה בנסילת סיכונים הכרוכים בויתורים על שטח משום הכפשת הדגל ותקיעת סכין בגב האומה.

אני מציע שלא נזלזל במשקלם של חוגים אלה בציבור, ובכוחם, להפוך את החיים הציבוריים הדמוקרטיים לחתו ובוהו פוליטי. כוחם יגבר ככל שלא ניתן דעתנו אליו. נגד כל אלה ראיתי חובה להפגין. הרגשתי היחה, שנסיבות של מחנה זה לטעון לבלעדיות על "העם הזה" באמצעות מילוי הרחוב בכמה אלפי קצינים מתפרעים חייב לקבל תשובה משכנעת, שתשמע וחיראה לעין כל. יש לזכור כי המערכה הנטושה ב"רחוב" היא מערכה על דעת הקהל אשר, למרות שאיש אינו יודע בדיוק מה היא, איש גם לא ממחר לזלזל בה, כולל הממשלה, המפלגות ואמצעי החקשורת. אין לתת בידי היסודות הללו מונופול על שטח זה. אם כי לא נלך בדרכיו - וכוונתי לאלימות. לאור כל אלה ראיתי כחיוני וחשוב לעשות לפחות את המינימום ולהשתתף בעצרת. לדעתי היא הסיגה את מטרותה, למרות שקצת קשה לבסס זאת באופן מדעי. חבל שלא ניתן היה לגייס יותר משתתפים בכלל ובפרט משתתפים מכאן. אם למרות הכל אני חושב שייצגנו את המשק, הרי זה משום שידוע לי על חברים רבים שהסכימו עם העניין, ומסיבות שונות לא ראו אפשרות לבוא וחבל! להתראות בעצרת הבאה.

אורי

הנהגה

פרטים לעכבר לבן

מאת - דניאל קיס
עברית - אהוד מנור
במיו - יצחק שאולי

על ההצגה

צ'רלי גורדון הוא ברוש חביב בן 35. בעל אינטליגנציה נמוכה. הוא חרוץ ומשחק פעולה. משום כך נבחר ע"י צוות רופאים לשמש שפן נסיונות לשטה שהם מעוניינים לפתח: בעזרת נתוח במוח האדם יכפילו וישלישו את האינטליגנציה שלו. בהצגה "פרטים לעכבר לבן" אנחנו עדים להתפתחותו והשתנותו של צ'רלי גורדון מהיום בו הוא נבחר לאותו גיסוי יוצא דופן, ועד שהוא הופך לאדם בעל אינטליגנציה גבוהה הקרובה לגאונות. תוך כדי כך אנו עוקבים אחר מערכת היחסים המתפתחת בינו לבין הסובבים אותו: ידידיו, רופאיו, והאשה אותה הוא אוהב. האיש החדש הצומח לעיני הצופים, נחקל בשינוי יחסים מצד הסובבים אותו, שינוי לעתים דרמטי, לעיתים משעשע.

מתוך לקט הביקורות אשר נשלחו ע"י רכזי התרבות של הקבוצים

1. משחק מעולה, מרתק. ערב מרשים. הקהל נהנה מאוד מאוד. ממש ערב בלתי רגיל. רות - אושה
2. תגובת הקהל חיובית מאוד, כולם התלהבו מיכולת המשחק של האמן. ערב מהנה - מומלץ מאוד מאוד. יוסף - משמר העמק.
3. יוצא מן הכלל! שחקן גדול! משחק מצויין! עצום! - ובעצם מה לא? כל הכבוד לאלכס פלג קשה היום למצא שחקנים כמוהו וטקסטים כאלה. הלואי וירבו כמוהו. עמרי - בארי.
4. סיפור טוב ובעל ערך המהקבל טוב. החומר מוכר לרבים מהסרט "צ'רלי". משחק טוב מאוד. ערב מרתק ורציני, בגלל חוכנו מדא במידה מסוימת. מוגש ברמה גבוהה מאוד. בסוג זה של מחזות - יחיד - ללא ספק אחד הטובים. קהל רב ומגוון, ישב מרוחק. התערכה הכללית היתה חיובית מאוד. צינו את המשחק הטוב, הבניה המדוקדקת של דמות המפגר בכל פרטי ההתנהגות, סיפור מענין שיש בו גם כמה עקיצות ורמזים על יחסי אדם. שרגא - שער - הגולן.
5. שעה וחצי של תיאטרון טוב, תענוג לעינים, לאוזנים, חזק אך עדין, דיסקרטי אך לא מתוק או סנטימנטלי. תמיכה מצוינת בין מחזה טוב, שחקן בחד, ובימוי לענין בלי כל הפטנטים הישראליים הידועים. החברים מאוד התרשמו והתלהבו. עדות לכך היה השקט ששרר באולם במשך ההצגה, ומחייאות הכפית בסוף. איך אומרים? יוצאים עם הרגשה שהיום, אחרי ההצגה, למדנו משהו חדש, נהפכנו ליותר אנושיים! בלי מליצות: אמנות אמיתית שבגלל האמת שבה, מסוגלת להעביר בשורה אמנותית - אנושית. מומלץ! קלמן - כרמיה.

אג'ס באבזא

התנדבות חבורת הקבוצים לעבודה במחנות צה"ל

לידיעת כל החברות!

1. התנדבות הנשים מיועדת לעזרה לצ.ה.ל. בהחזקתם של מחסני החרום בהמת כוננות גבוהה.
2. המתנדבות יכולות לבוא מכל שכונות הישוב ואינן מוגבלות מבחינת גיל ומקצוע. חייבות שחנה מילואים בצ.ה.ל. יכולות להתנדב מעבר לחובתן במילואים.
3. העבודות המבוצעות ע"י המתנדבות הן:
 - א. העברת תיקון ואיזון ציוד אישי לחיילים.
 - ב. בדיקה בקרי ואריזה של ציוד אהפטי של טנקים.
 - ג. בקרי ואריזה בשק קל אפסבאות פקידות ועבודות שונות.
4. תקופת העבודה המקובלת הנה שבועיים בשבוע, בימים א - ה בשבוע. במקרים חריגים ניתן למצוא פתרון עם האחראית בישוב. שעות העבודה הן 6 שעות עבודה בטו ביום.
5. המתנדבות תוטענה בהסעה מאההגבת מישורן אל מקומות העבודה וחזרה, משך הנסיעה אל הבסיס עד 40 הקמה.
6. המתנדבות עובדות בלבדון הפרטי (מותאם לעבודה) בבסיס תבתן ארוחת צהרים ומשקה.
7. המתנדבות מבוטחות ע"י הבטוח בלאומי בנסיעתן לעבודה וחזרה ובזמן עבודתן בבסיס.
8. המבקשת להתנדב תרשם ותמלא "שאלהן למתנדבת" אצל מרכזת הצוות בישוב.
9. בכל ישוב תקבע מחזות לנהטא ההתנדבות. תפקידה לעודד ולהכין את פעילות המתנדבות בתוך הישוב. היא תתאם מועדי יציאת המתנדבות עם מוסדות המטק ועם הגורם המטפל בנושא במעצה האזורית. מועצם אזורית או מספר מהצוות תהרונה מסגרת אההגבית. אשת תטלבוטא בתאום עם גהדמי צ.ה.ל. והישהבים.

בבחה

הועדה המאחגבת.

סדר ישיבה, ארבעת חיים

1. מסיבות בלתי צפויות מראש לא השתתפתי באספה, בה הוחלט לערוך וויכוח על רמת החיים במשק. שמעתי הדים מעד ראשונה (גם שניה ושלישית וסחם שמועות), כי ענין הסלוויזיות לא הובל בצורה נכונה לאספה, כלומר, לא הובאה הצעה פשוטה: לבטל החלטת האספה מלפני מספר שנים... אין להכניס לפי שעה סלוויזיות לחדרי

החברים

זוכרת אני היטב את הוויכוחים באספה לפני כ - 25 שנים, שאין להשיג רדיו ממקורות חוץ. לפי דעתי סלוויזיה היום היא בגדר של רדיו לפני 25 שנים. אם משפחה יכולה להשיג מקלט ממקורות חוץ - תבורך. אני רוצה להציע בפה מלא, שעלינו לאפשר הכנסת סלוויזיות לחדרים. אני לא בין החברים, שיקבלו מחנה שכזאת, לכן אני אוביקטיביים באומרי, שזה לא יפגע בשוויון בקיבוץ, כפי שהוא היום. נכון הדבר, שעלינו להשאר בחוץ מסגרת מסוימת מבלי לעבור את הגבול של "הטעם הטוב".

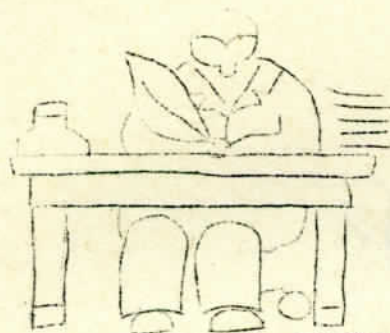
2. כאשר קראתי בדו"ח המזכירות, שהיתה בקשה מיוחדת להעלאה רמת החיים בחדר ושהמזכירות החליטה להיענות בחיוב, חשבתי בליבי - מילא, זאת החלטה טובה. לאור האמור לעיל, אין אני מפתחלת בצלחת של חברים אחרים. אבל - לאור דו"ח המזכירות המחקק, אני שואלת:

- א. באיזו זכות ומאלה סיבות החליטה המזכירות לאשר את הבקשה, אחרי שמרכז המשק הודיע, שניתן יהיה לניס למשק 10 מזגנים בלבד?
- ב. האם היה וויכוח אוביקטיבי?
- ג. היתכן, שהוועדה החשובה הזאת במשק לא מתחשבת בהצעותיה ובהחלטותיה בכלל החברה?
- ד. האם במזכירות שלנו מודדים את הצרכים של החברים לפי הלחץ שמופעל?

אין אני שוללת כאן ראשונות, אבל מתנגדת אני בכל תוקף לבלעדיות. על הרבה מאוד חברים וחברות עבר קיץ קשה ביותר השנה ואסור לנו לשכות, שהיו חברים נוספים, שבקשו מזגנים לפני מספר שנים.

הצעתי היא היום: להשהות ביצוע הקניה, עד לדיון מחדש בקשר למספר מזגנים שנוכל לרכוש, תוך בדיקה קפדנית ומרוקדת בחצרות החשמל. ואם אמנם נמצא, כי נכון הדבר, שרק נוכל לקנות מספר זעום של מזגנים בשנים הבאות, אזי החלוקה צריכה להיות לפי קני מידה אוביקטיביים וצודקים יחד עם גישה הוגנת מטעם המזכירות כלפי החברה כלה.

בתיה ר.

מסמך
המזכיר

אין כוונתו של מדור זה להתפלמס עם מישהו.
אולם כאשר חבר מוצא כל כך הרבה פסול בהחלטת
מזכירות כפי שמיכאל כ., מביע במאמרו, חייב המזכיר להיחלץ להגנה קמסד.

יש למייקל שתי טעויות לפחות.

אחת היא טוועדת החברה הרליטה להתחיל בחלוקת מזבנים (ונכון הוא שהאסיפה עיכבה
את אישור ההחלטה).

שניה היא טוועדת החברה לא החליטה להתחיל בחלוקת סלביזיות, אלא רק הציעה
להכנס לדיון על כך.

חברי המזכירות ונדמה לי גם רוב החברים, רואים בוועדת החברה גוף מנחה בכל מה ששייך
לרמתהיים החומרית, ולכן יכלה המזכירות, ואף אולי הצטרפה, להסתמך על וועדת החברה
בבואה לדון על הבקשה המיוחדת.

בימים נוראים אלה - ואינני קורא להם כך רק מחוך שגרה - מן הראוי שבעסוק מעט
ביהדות.

השבת היא הערך המקודש ביותר ליהודים. פוסקי ההלכה בודאי שמרו על השבת מכל משמר.
ואולם בשולחן ערוך, מופיעים המקרים בהם מותר לחלל את השבת, והם פיקוח נפש ועזרה לזולת.
דשם כתוב שלא סתם מותר, כי אם מצווה גדולה היא לחלל את השבת במקרים אלה.

זו גדולת נפש אמיתית. אולי נאמץ לנו שמץ מביטחון זה כשאנו דנים על הערך המקודש
ביותר בעיני פוסקי ההלכה הקיבוצית, והוא הסווייז?...

ד"אק

ליל יום הכיפורים

ח ברה יהודית - חילונית, כמו שלנו, המנסה לחיות למרות הכל במסגרת המסורת היהודית
(במיוחד בנוגע לחגי ישראל), קשה לה מעל הכל להתמודד ולמצא תכנים וערכים הולמים ביום
הכיפורים. למשל, במושב יום הדין ועמידה היחיד לפני בוראו, שהיא ערך המובלט ביותר בחוגים
החרדים, קשה לאדם החילוני להרגיש בנוח. מושג זה אינו עונה על צרכיו הרעיוניים ובנפשיים
של האדם בימינו. אך לעומת זאת, קיימים ערכים המתייחסים לתחום שבין אדם לעצמו וחברתו,
אשר מתאימים ביותר ל**צרכיו** הרוחניים ואולי במיוחד בהיותנו חברה קבוצית, שמטרתה לקדם את
היחסים שבין אדם לאדם.

ערכים אלה מהיחסים ל :

א. חשבון נפש של האדם עם עצמו.

ב. התשובה - אפשרות של כל אדם לחזור בו מטגאוותיו ולנסות לקיים חיים שלמים יותר.

ג. האפשרות לחדש יחסי אדם בתוך חברתו על אף המתיחות וההתנכרות שהצטברו בשנה שחלפה.

(למשך בעמוד 7)

לזכרה של לאה סימון

בפטירתה של לאה, הלכה לעולמה לא רק אחותה של בקי, אלא ידידה אמת של כפר הנשיא.

זה שנים רבות שלאה ומוריש מבקרים אצלנו כאורחי סבתא ביבר ז"ל ומשפחת ארנברג. קבלנו אותם תמיד בבני בית נעימים וחביבים. אבל אינני יודעת כמה חברים יודעים שלאה ז"ל פעלה למעננו עוד טרם עלייתה ארצה.

לאה הייתה פעילה בארגון נשים ציוניות

(The National Council of Jewish Women)

בערי פרח ומלבורן אשר באוסטרליה, כבר בסוף שנות ה-40 וה-50 המוקדמות.

מיד עם תחילת הקטר שנוצר בינה לבין כפר הנשיא דרך בקי והגב' ביבר, לא חסכה כל מאמץ לעזור לקבוצתנו הצעיר. ביוזמתה ובעזרתה הפעילה נתרמו הכספים הראשונים לבניית בריכת שחייה שלנו - כמו כן משלוח של מגפיים, מאוזניים, קניית טרקטור חירוי וכו'. וכל זאת בדרכה השקטה והצנועה, ללא כל יומרה.

כך גם הלכה מאחור - בקרה פה לאחרונה ימים ספורים לפני שעברה נחומ לב גורלי.

יהי זכרה ברוך.

אלזה בן - חנוך

.....

(המשך מליל יום כיפור)

בליל הכיפורים החלטנו לקיים שיחה המתבססת על הערכים האלה ולערוך מעין חשבון נפש קבוצי בתחום החברתי, בחקרה לבתח, לחדש, ולנסות לשפר את יחסי האדם עם זולתו וחברתו. ננסה להעלות כמה נושאים המאפיינים את חברתנו, בתחומי היחסים של פרט ופרט, והמוסדות, ופרט והחברה.

הסיבה שתבצע כדוגמת ועדת חקירה, שבראשה עומד יושב ראש, הקוראת לעדים מהתחומים שצויינו לעיל להעיד בפני הצבור. בניגוד לוועדות החקירה המקובלות, הינתן אפשרות מרובה להתערבות הקהל בשאלות ובהבעת דעה, שחתרום לה דברות רבה יותר ולהבהרת הנושא. נושאי שיחה זו נראים לדעתנו, קשורים לפעולות המתוכננות של המעבדות, ולחידושים המרובים שאנו עומדים לחדש בעתיד הקרוב בתפקידים מרכזיים ובוועדות רבות. הצלחת השיחה תלויה בהשתתפות החברים. (מכינת דרור).

שרה דבולט

לעבודה ולמלאכה....

מכ
אלה
20

כל בוקר לקום ולצאת למרעה
להפריד את העדר, לשטוף את הדיר,
לרדף כל כבשה ולדאוג לטלה,
ורוח הזבל - הם מלהזכיר.

אל חלך לעבוד בדיר צאן, בן!
אל חלך לעבוד בדיר צאן.

בחא-הקטפה לוחט ומחניק
אבק מיחמר, איניני מפריז,
עם שחר חקום, ומה כבר חספיק?
ידיך ישחירו בשמן וגריז.

אל חלך לעבוד בכתנה, בן!
אל חלך לעבוד בכתנה.

לנקות הביוב, לקרצף רצפוח,
תפוחי אדמה ובצל לקלף,
לסגן במחבת שש מאוח קציצות -
זיעתך לסירי הבשול חטפסף.

אל חלכי לעבוד במטבח, בח!
אל חלכי לעבוד במטבח.

בעמק הבוץ שחור וסמך
אין סוף לעצים, אין קץ לשורות.
כל זן וכל עץ - טפול הוא צריך,
ואצבעותיך מכוסות יבלות.

אל חלך לעבוד במטע, בן!
אל חלך לעבוד במטע.

מחכה מוחכת דבר מסוכן
עשן החנור חודר לריאות.
מפיח יסחיר סרבליך הלבן.

אזניך יחרישו המולה מחרטות.

אל חלך לעבוד במפעל, בן!
אל חלך לעבוד במפעל.

"שירת מוסר" זו כתבתי בהשראת האסיפה בנושא עתיד מפעל "הבונים".

באסיפה נשמעה הערת אגב, שנבלעה בלהט סוויכוח, ואולי בשל כך לא זכתה להגהה,
או אולי רק בעיני היתה בה מן החמימה, ולכל שאר החברים היתה מובנת מאליה
עד כדי כך שאין להגיב ואין להתר אחריה.
ההערה (שנשמעה, בנוסח שונה, פעמיים), היתה שהעבודה בכיה היציקה היא קשה
ומלוכלכת, ומטבעה אינה מהאימת לחבר קבוץ. לכן תחבצע המגמה לוותר על העבודה
השכירה ברגע שיווצרו הנאים מספיק נוחים, נקיים וקלים כדי לקלוט חברי קבוץ
ותיקים ובנים.

היה לי רושם שחלוקי הדעות האמיתיים בין חומכי תכנית הפתוח ושולליו
בין בהערכה חיובית או שלילית בנושא: האם העבודה בענף ה"חדש" תהיה מספיק
נקיה, קלר ומענינה לחבר הקבוץ לעתיד. הרהיק לכת חבר אחד שהציע בספק רצינוח
ספק הלצה למכר אח כל העסק הבעיתי הזה ששמו ביה-יציקה ולהתחיל מאפס במפעל
פלסטיק, ששם כידוע העבודה נקיה וקלה יותר.

בא לי לומר כמה מלים טובות, על שרות שניתן לי בלב חפץ ובזמן מאד לא - שגרתי.
בערב ראש השנה חל קלקול במקרר החשמלי שלנו, וזה דוקא בעת שהיה מלא במיוחד. בחג עמדנו
לקיים מסיבת יום הולדת למרגליה וכן ארוחה משפחתית חגיגית לפני יציאתה של חמרה ללמוד
בחוץ. היינו ממש מיואשים. לא חשבנו שמישהו יסכים לבא ולחקן את המקרר המקולקל בחג. אך
טעינו. מלויין, החשמלאי החדש שלנו, בילה אצלנו למעלה משעתיים, וזה אחרי שכבר עשה כשעה
בתיקון הסוסטר בחדר האכל. והכל במסגרת החג, מבלי שהוטל עליו מראש לעבוד. ואחרי זה, אמר
לי, עוד הבטיח לגשת אל... לתקן....
תודה רבה למלויין ולחשמליה. כמה טוב שעוזרים לו לאדם בשעת צרה.

צפורה

.....

(המשך לעבודה ולמלאכה)

אינני מזלזל בפורץ לחפש פתרון לעבודה חברית וחברות ותיקים, אבל בעיה זאת תיתר רק בחלקה הקטן במפעל, ולא ע"י הוועיקים יוושע המפעל בעתיד.

כבר לפני חצי יובל שנים לא ראינו בדברי א.ד. גורדון חורה מסיני, ולא התנגדנו למציאת דרכים להקל ולהנעים את העבודה. אבל ראינו את העבודה, ולחומי האמנות שעדיין אנו רואים, כדרך יחידה ליצור יש מאין, ולהתפרנס בכבוד. עד עכשיו היה לי הרושם שאין אנו דורשים מאחרים את שאיננו מוכנים לעשות בעצמנו. עבודה קשה ומלוכלכת איננה מתאימה לחבר קבורץ? מתבקשת אם כן השאלה למי היא מתאימה? והמסקנה ברורה!

אני מוכנה להסכים שבין חבר קבוץ לבין לא-חבר-קבוץ ישנם הבדלי גישה, אבל אני חרדה לעתידנו אם זהו אחד מהם.

אברהם

[illegible]

*****!!
*
* ללארי המחביס לבח"ל
* שפשוף קל ובהצלחה.
*

* מזל טוב *

15.9 שחר כץ

16.9 שמואל חברר

17.9 הר"י ברצ

18.9 עודד אבידר

אבדר שאה לוי

19.9 אילנה רות

21.9 יוחנן סלע

כִּרְוֹן סִיעָה

ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*ॐ*

15.9 גילה ומקס מדר

17.9 אסתר ורג' ינלד סולומון

השי לחג

במקום לקטר ולהתפוצץ החלטתי שמוטב לכתוב ואולי תשפר הרגשתי לקראת החג הקרוב.

השי ש חולק לחג בדרך כלל נועד לשמח את המשפחות, לא כן ?

לצערי איני יכולה לומר שמשפחתי נהנתה מהחלוקה שקבלנו ואסביר מדוע.

אני מרגישה שאנו המשפחות ברוכות - ילדים קופחנו בצורה משוועת, איך אפשר לחת לנו את אותן הכמויות שנותנים לזוג בלי ילדים או כמו למשפחה עם 2-3 ילדים.

אנו במשפחה כרגע 7 נפשות וכשאני רוצה לפתוח קופסת משמש או אננס איך אחלק, למי אתן ולמי לא, וכמה חתיכות לכל נפש, הוא הדין לגבי צנצנת הזיתים שכבר חוסלה.

קשה לומר שיש לנו יותר מדי, אנו ההוריסלא נוכל למעט ממה שקבלנו, לא מפני שאין אנו אוהבים חלילה אננס או משמש, פשוט לא ישאר לנו, אלא אם כן נחכה שהילדים לא יהיו בבית ואז נעשה משחה בלעדיהם, אולי זוהי הכוונה של האקונום, החלוקה השווה לכל משפחה ולא חשוב מה מספר הנפשות 2, 4, 6, 7, הכמויות זהות בכל מקרה. כי הרי הילדים מקבלים חלוקה נפרדת ולמש אין חלק בשי שלנו בעורים, זוהי כוונתך, חבר אקונום?

חבל שלא היה לי האומץ לוותר על כל החלוקה הזו, ולהכות עד החלוקה הבאה, בחיורה שחיה יותר צודקת ואולי יחד אתה גם הרגשתי תהיה יותר טובה.

אריאלה

הצעה לסדר היום

קראתי בדו"ח המזכירות האחרון על כוונתה של המזכירות להתחיל לספל בבעיות הבעיות שלנו בצורה יסודית ולפי תכנית עבודה מסוימת. את הרעיון אני מקבל בברכה, וכל הכבוד לרעיון וליזמה בנדון.

בכל זאת אני מחפלא קצת מחברי המזכירות (בהנחייתו של גרשי) שהגיעו לסדר קדימויות של נושאים, ולפיר קובעים תכנית עבודה, מבלי לברר בחברה אם אכן גם היא רואה את אותו סדר הקדימויות הזה. לדוגמא, לדעתי קיימת בעיה אחת יותר בוערת מכל הבעיות שמופיעות בתכנית הספוליס (בעיה דור ההמשך והספול בקליטתו) ואולי "לחבר הפשוט" השני ובשלישי גם כן יש הצעות להציע בנדון.

אם כן, הצעתי למזכירות היא, להמשיך בתנופה, ולהביא את התכנית לאשור האסיפה, כדי למצא ממש את דופק החברה כולה בענין הבעיות העיקריות של המשק.

אדי

לידיעת כל החברים והילדים

להלן ההחלטות שנחקבלו ע"י האסיפה בנושאי הבטיחות, ובמיוחד נהיגה בטרקטורים:

1. אריה וו' ויוסף ח' יעבדו חכנית כוללת ובשלבים לפתרון בעיות הבטיחות.
2. גבי (מורה מוסמך) ואריה וו' (בוחן מוסמך) יכינו למבחן את החברים הנוהגים שאין להם עדיין רשיון.
3. נהיגה בטרקטור בתוך גבולות המשק (מכפנים לגדר) ובכביש הראשי, ללא רשיון, אסורה בהחלט. מרכז המשק והמזכיר יחירו מספר קטן של חריגים, ובאופן זמני בלבד.
4. הובלת אנשים על כנפי טרקטור אסורה בהחלט ובכל מקום.
5. נהיגה בכלי ללא אור אסורה בהחלט.
6. מרכז המשק יאסוף את רכזי הענפים ויבהיר שילד או חבר לא יעלה על טרקטור, ללא רשיון. על רכזי הענפים לבקש היחר מיוחד ממרכז המשק והמזכיר במידת הצורך.
7. המפירים את ההחלטות הנ"ל יובאו לברור במזכירות.
8. האסיפה מבקשת מחברים שיש להם הצעות מעשיות להביאן למזכירות.

ספטמבר 1975
חשרי חשל"ו

P A R E N T S ' P A G E

* Congratulations to Jean and Frank Waterman on becoming grandparents, to Arnon and Chanan on becoming uncles, and to Shlomit and Yehuda on becoming parents. Their daughter Elina was born on Rosh Hashana - a good way to start the new year!

* Best of luck to Larry, who joins the army this week.

* This week we said goodbye to Fran, our American nurse, who worked with us for a year as part of a volunteer scheme.

* We have a new doctor, his name is Yaakov. He will be living in the meshek with his wife Maya and baby Roy until he joins the army.

* Tonight - a one-man play (in Hebrew) called "Flowers for a White Mouse." The play is based on the film "Charlie" (or vice-versa) about a simple man who agrees to be a guinea-pig for a brain transplant operation, which promises to turn him into a person of high intelligence. The play deals with his personality change, and the changing relations between him and the people he comes into contact with. This production has received excellent reviews, as regards both acting and direction.

IN MEMORY OF LEAH SIMON

With the passing of Leah Simon, not only has Becky Erenberg lost a sister, but Kfar Hanassi has lost a true friend.

M A Z A L T O V

15/9 Shachar Katz

16/9 Shmuel Hatzor

17/9 Harry Berg

18/9 Oded Avidor
Andrea Levy

19/9 Ilana Rose

21/9 Jochanan Sela
Yaron Cina

:: :: :P

15/9 Gila & Max Mader

17/9 Esther & Reginald Solomon

:
: For many years Leah and Morris
: visited the kibbutz as guests of
: Savta Bigger and the Erenberg family.
: They felt very much at home here, and
: made many warm friends. But how many
: chaverim know that Leah did a lot for
: us even before she came on Aliya?
: She was very active as a member of
: the National Council of Jewish Women
: in Perth and Melbourne (Australia)
: during the late forties and early
: nineteen-fifties. Through her contact
: with her sister and mother in Kfar
: Hanassi, a firm bond was established
: with the kibbutz from its very be-
: ginning, and she spared no effort
: to help us. Through Leah's driving
: force, money was collected to enable
: us to build the swimming pool, to buy
: a tractor and to supply us with gumboots
: and fans. And all this was done in her
: usual quiet way, with no thought of
: taking any of the credit for herself.

May her memory be blessed for ever.

(Ilse Ben-Chanoch)